

OBSAH

Úvodník	Úvodní slovo Mons. Martina Davidka	3
Duchovní slovo	Promluva litoměřického biskupa na květnovém Kněžském dnu	4
Události	Ohlédnutí za Svatým týdnem v Litoměřicích	6
Životní jubileum	90. narozeniny P. Zdeňka Maryšky	8
Slavnost	Slavnostní otevření klášterního kostela v Oseku	9
Události	První svaté přijímání v diecézi	10
	Jáhenské svěcení br. Bernarda Mléčky OFM	12
	50 let kněžství P. Rudolfa Preye	13
Z diecéze	Noc kostelů 2022	14
Synoda 2021-2023	Závěr diecézního synodního procesu	18
	Celostátní setkání koordinátorů na Velehradě	19
Školství a zdravotnictví	Schrödingerův institut	20
	Vysvědčení v Bohosudově, hospic v Chomutově	21
Biblické příběhy	Příběhy apoštolského vyznání víry	22
Kalendárium	Kalendárium na červenec a srpen	23
Zprávy	Zprávy z diecéze	24
Charita	Diecézní charita Litoměřice	26
	Oblastní Charita Most	27
Pozvánky	Knižní nabídka a pozvánky	28
Fotogalerie	Ohlédnutí za událostmi měsíce	31

Na obálce:
První svaté přijímání
v Liberci-Ruprechticích

Foto:
Martina Szabó

ZDISLAVA
časopis litoměřické diecéze
27. ročník • 2. číslo • 40 Kč

Úvodní slovo

Milí čtenáři Zdislavy,

rok 2022 se přehoupal do druhé poloviny a časopis Zdislava se opět ohlíží za uplynulým obdobím od Velikonoc až do začátku prázdninových dní. Nežijeme odtrženě od ostatních lidí v naší společnosti, kteří mnohdy o církvi nic nevědí, ale přesto si často „vypůjčují“ obrazy z Písma svatého a v dnešní době vidí příchod čtyř apokalyptických jezdců, jimiž jsou: smrt, válka, mor a hlad. Jsme však oproti tomu navíc vybaveni převzácným darem víry, kterou sice neseme v „nádobě hliněné“, tedy v našem křehkém těle, ale který nás sytí křesťanskou nadějí, že i to všechno, co jsme překonali či přetrpěli, je nám k prospěchu duše.

Jen jsme se stačili trochu „nadechnout“, a to doslova, bez masky na obličej, začala válka na Ukrajině a mnoho lidí začalo pomáhat uprchlíkům, především ukrajinským matkám s dětmi, které se musely ze svého běžného života uchýlit do jiných zemí, často s vědomím, že jejich manželé, synové či otcové se ocitnou v centru vojenských operací. Byla to jednak organizovaná pomoc skrze Charitu ČR, ale také aktivita mnohých jednotlivců, kteří nabídli pomocnou ruku a přijali ty, kteří přišli téměř o všechno. Obohacením však často bylo to, že uprchlá torza rodin si s sebou přinesla žitou víru, většinou v podobě východní křesťanské spirituality, která však není v našich krajích až tak neznámou, protože jsme místem, kde se setkává křesťanský západ s východní tradicí, kterou nám přinesli v roce 863 soluští věrozvěstí sv. Cyril a Metoděj. Zdá se, jakoby nás v těchto našich trpících bratřích a sestřích právě v našich časech tito spolupatronové Evropy znovu navštívili.

Období Velikonoc a následně období v tomto roce byly také charakterizovány určitým návratem k „normálu“, totiž k řádnému fungování našich farních komunit. Nastala doba, kdy mohly proběhnout již delší dobu odkládané křty dospělých a můžeme se nyní radovat s mnohými neofyty, tedy novými „ratolestmi“ či „výhonky“ na těle církve. Je na těch, kdo jsou pokřtěni již od mala, či kdo přijali křest jako dospělí, jsou tedy konvertity, a žijí aktivní víru, aby novým členům církve pomáhali při jejich prvních krůčcích v životní situaci, kdy se znovunarodili z vody a z Ducha. Konvertité jsou dynamickou složkou života našich farností a přinášejí i nové pohledy, které obohacují ty, kteří se považují za místní pilíře církve.

Různá trápení, která prožívají farní komunity, ale i víze do budoucna přinesl synodální proces, který byl završen na diecézní úrovni a dokumenty, které byly zpracovány a vytvořily závěrečnou synodální syntézu, jsme mohli diskutovat mezi sebou. Jsou již předány jako podněty na národní úrovni, odtud postoupí na úroveň kontinentální, tedy evropskou, a nakonec se to, co nám Duch Boží dal poznat, promítne i do úrovně univerzální, celosvětové církve. Synodální syntézy, nejen naší diecéze, ale všech českých a moravských diecézí, byly publikovány a jsou na internetu dostupné, ne tedy skryté v temných koutech kuriálních kanceláří. Mluvili o nich kněží, kteří se konečně mohli na kněžském dnu setkat s biskupem, a mnoho místních podnětů už se promítlo do praxe. Protože se jednalo především o výstupy z farních synodálních skupinek a také ze skupinek těch, kteří jsou „na okraji“, vypluly na povrch bolesti i radosti farních společenství, avšak zdaleka to nemohlo zachytit všechno, co se v diecézi děje. Jedná se tedy o výseč, která nemohla zachytit život Charit, škol v diecézi, hospiců, hnutí apod. Synoda však pojednává o synodalitě, tedy o tom, že jsme společně na cestě do Božího království.

Život místní církve se však pokoušíme zachytit i zde v časopisu. Nelze zapomenout na chvíle, kdy jsme mohli s farnostmi prožívat různé oslavy. Ať už to byly 90. narozeniny otce Zdeňka Maryšky, 50 let kněžství otce Rudolfa Preye, životní jubilea kněží nebo osobností žijících ve farnostech. Mohli jsme se radovat z otevření oseckého klášterního kostela, ročního působení domácího hospice v Chomutově a také z toho, že v Liberci proběhlo jáhenské svěcení.

Společně pak můžeme vidět, jak znovu ožívá příprava dětí ke svátostem a radost ve farnostech, když děti poprvé přistupují k prvnímu svatému přijímání.

Velikým tématem je Noc kostelů 2022. V naší litoměřické diecézi to bylo skoro 40 tisíc vstupů do téměř 250 kostelů a kaplí, kde byly připraveny programy od místních farních společenství. Zde se setkávají ti, kteří víru žijí, s těmi, kteří víru hledají. Propojují se tak zdánlivě oddělené světy, mezi nimiž budujeme mosty. Kostel či kaple jsou místem, kde se člověk setkává s Bohem i jeho lidmi, kteří mu patří. Tato setkání mohou mít předchůť nebe, jsou-li podpořena modlitbou i dobrou vůlí. Zdá se, že tomu Pán požeňnal a každý rok přibývá těch, kteří do těchto míst přicházejí.

V měsících, které jsou ve znamení odpočinku, ale i poutí, na cestě poutníků ať nám Bůh žehná.

Mons. Martin Davidka,
generální vikář

Promluva Mons. Jana Baxanta na Kněžském dni

Ve čtvrtek 19. května 2022 se v Diecézním domě v Litoměřicích konal Kněžský den. Tématem bylo seznámit kněze se závěrečnou diecézní syntézou synodálního procesu za litoměřickou diecézi. Po modlitbě breviáře pronesl litoměřický biskup Mons. Jan Baxant duchovní slovo, jehož text přikládáme. Hostem setkání byla členka národního synodálního týmu Hana Pohořalá. Po její přednášce kněží spolu s biskupem prodiskutovali text závěrečné syntézy. Setkání bylo zakončeno obědem v Biskupském pivovaru.

Drazí bratři,

máme mimořádnou příležitost mít mezi sebou členku národní koordinační skupiny pro Synodu o synodalitě a současně i osobu, která se zúčastnila slavnostního zahájení této synody v Římě. Přišlo mi vhodným pozvat na náš Kněžský den právě ji, totiž sestru v Kristu Hanku Pohořalou. Vítám ji i Vaším jménem mezi námi. Jeví se mi jako rozuměné promluvit v tomto úvodním slově, po společné modlitbě Malé hory, o základních pilířích synodálního procesu tak, jak jsem je pochopil já sám. Dovolím si je vyjmenovat popořadě s tím, že budu velice vděčný za korekturu od osoby povolané a do tématu zasvěcené. Předně je to umění **naslouchat**, odvaha **promluvit**, ochota **mlčet** a přijmout **společnou modlitbu** jako hodnotu duchovního života a dispoziční pro zachycení vánku Ducha svatého, aniž bychom se pokládali za mnichy a klauzurované osoby. Naopak, ke společné modlitbě z podstaty svého povolání tihneme a nedokážeme si představit, že bychom se natrvalo modlili jen sami, nikým tzv. nerušení a neobtěžování.

1/ Umění naslouchat: nebudu tvrdit nic nového, ale přidržím se běžné praxe zpovědníků a všech těch, kteří jsou připraveni druhé duchovně doprovázet. Co je základním předpokladem být dobrým a vyhledávaným zpovědníkem a duchovním průvodcem? Touha po popularitě, měkkost v požadavcích evangelia, přísná disciplína při udělování svátosti smíření? Jsem přesvědčen o tom, že všechno zmíněné může v určitých okolnostech hrát svou roli. Jsme nakonec jen lidmi, toužícími po uznání a pochvale, když ne přímo po popularitě. Situace důvěrných duchovních rozhovorů a intimita zpovědního rozhovoru se nedá předem odhadovat. Každý jednotlivý příchozí je jiný, srdce a nitro každého člověka kajícího i prosebníka je originá-

lem a současně neopakovatelnou příležitostí, jež se nám nemusí znovu nabídnout. Zásadním principem, vytvářejícím krásnou mozaiku, je umění naslouchat, a to vzájemně. Zpovědník a doprovázející osoba se má přímo cvičit v naslouchání. Stejně tak kající i doprovázená osoba má tlumit svou výřečnost, ztišit se a nastavit se tak, aby důležitá sdělení, vyslovená pro danou chvíli kompetentní osobou, mnohdy řešící složitosti lidského nitra, nebyla přeslechnuta. Nic jiného a většího jistě nehrálo šťastnější roli při Vašich synodálních setkáních než umění jeden druhému naslouchat. Kdo naslouchá, respektuje druhého, váží si druhého člověka, aniž by to musel nějakým zvláštním způsobem deklarovat.

2/ Odvaha promluvit: nebyli jsme zvyklí a možná ještě nejsme zcela uschopněni k tomu, abychom veřejně, srozumitelně a bez zbytečně vypjatých emocí projevíli své smýšlení, i tehdy, když by to mělo být vyjádřeno v malé synodální či jí podobné skupince. Donedávna jsme se při uvažování o některých nešvarech i v církvi spokojovali se známým úslovím: „ono by se to mělo změnit“. Samozřejmě, co není dobré, co zavání zatuchlostí jakýchkoliv nešvarů, musí být změněno. Bude to změněno jen tehdy, když onen nešvar (když už tento termín používám) někdo z lidí jasně popíše a vysloví i svůj návod ke zlepšení, nebo k jeho úplnému odstranění. A začne u sebe. Promluvit bychom měli tehdy, když nesmíme mlčet. K tomu je však zapotřebí odvahy a pocit důvěry vůči těm, jimž cokoliv nepříjemného sdělujeme. K synodálnímu stylu náleží tato odvaha promluvit v příhodný čas a vědět, že nebudu okřikován a napomínán, že si až příliš troufám. Drazí bratři, naše především kazatelská služba nás zavazuje k tomu, abychom mluvili, protože evangelně vzato, „mluvit“ je naším chlebem a náplní práce, avšak nepouštíme ze zřetele, že každé naše slovo

má v duchu Božího příslibu přinášet užitek (Ježíš rád používá toto: užitek třeba třicetinasobný, šedesátinasobný, stonásobný). Snad nám odvaha promluvit nechybí, ale občas postrádáme skromnost a pokoru při hlásání té nejušlechtilejší zvěsti. Nikdo nemá být naším mluvením otráven, raněn, ponížen, nikoho nesmíme umlčet.

3/ Ochota mlčet: zmiňuji mlčení jako posvátné silentium, nám všem dobře známé z našich studií a exercicií. Aby mlčení bylo skutečně posvátným činem, musí být naše nitro otevřené Duchu svatému. Víím, často se dostavuje netrpělivost a vkrádá se do naší mysli nebezpečná myšlenka, že samotné mlčení je jen nicnedělání, že je to ztráta času, a že my toho ještě máme tolik na práci. K posvátnému mlčení, pilíři synodálního procesu, je zapotřebí ochoty a oddanosti. Až jednou určitě zjistíme, že právě ten domněle ztracený čas nicnedělání, tedy záměrného nemluvení, tedy mlčení, byl tou nejlépe využitou dobou našeho duchovního zrání a růstu. Zrajeme a dorůstáme do věčnosti, avšak zapouštíme kořeny už tady a teď.

4/ Společná modlitba: má jistě svá úskalí jako např. sklouznutí do zvykovosti, nebezpečí předvádět se před druhými vystavováním svých vnějších projevů zbožnosti. Má však i mnohem více předností. Spojuje duchovní síly, plynoucí z víry společně se modlících, v jeden silný proud, mající schopnost „prorazit nebesa“.

A nejen to. Společná modlitba je ve skutečnosti poskytnutá příležitost pro všechny horlivé i vlažné, váhavé i nespěšné. Do ní se může vložit a k ní se může připojit každý, kdo chce. Společná modlitba nás nepochybně učí ohleduplnosti vůči druhým. Úmysly modliteb jsou rozmanité, a ne vždy právě ty naše jsou těmi nejdůležitějšími. Společně se na počátku modlili apoštolové s Pannou Marií a víme, čeho se dočkali. Ducha svatého. Oprávněně můžeme díky společné modlitbě i my očekávat veliké věci, krásné a jedinečné hodnoty.

Závěr: čtyři pilíře synodálního procesu, jak pevně doufám, podpiraly Vaše setkávání a rozmnožovaly radost z křesťanské víry. Taková radost je nakažlivá v tom nejkrásnějším smyslu slova. Velmi bych si přál, abychom neukončili synodální proces dnes, ani v sobotu při završení diecézní fáze v naší katedrále. Kéž nám Panna Maria zprostředkuje od dobrého Pána Boha milost naslouchání, zodpovědného mluvení stylem dialogu, statečnou vytrvalost v mlčení pro pokyny Božího ducha, a pohotovou připravenost ke společné modlitbě Božích dětí. Nepochybně právě toto je oním synodálním způsobem, životním stylem křesťanů. Ten nemá žádný konec, je neustále otevřený. Uzavřeme sice diecézní fázi synody, ale neuzavíráme, nekončíme se synodálním chováním nás všech.

Mons. Jan Baxant

Foto: Dominik Faustus

Květnou nedělí započal Svatý týden
V neděli 10. dubna 2022 zahájil litoměřický biskup Mons. Jan Baxant Květnou nedělí, kdy si křesťané připomínají Ježíšův příjezd do Jeruzaléma. Na nádvoří biskupské rezidence požehnal ratolesti a poté přešel s průvodem do katedrály sv. Štěpána, kde celeburoval pontifikální mši svatou. Koncelebrantem byl probošt litoměřické kapituly J.M. can. Mgr. Jiří Hladík, O.Cr. Květnou neboli Pašijovou nedělí vstoupili věřící do Svatého týdne, si v němž si připomínáme události Ježíšova utrpení, smrti a který vyvrcholí nedělí Zmrtvýchvstání Páně.

Missa chrismatis v Litoměřicích
Na Zelený čtvrtek 14. dubna 2022 se konala od 9 hodin v litoměřické katedrále sv. Štěpána slavnostní mše svatá se svěcením olejů (křížma) - Missa chrismatis, která je zároveň setkáním všech kněží diecése se svým biskupem. Na začátku bohoslužby se litoměřický biskup Mons. Jan Baxant pozdravil s přítomnými kněžími a jáhny. V tomto roce jej doprovázel také Mons. Giuseppe Silvestrini, Chargé d'affaire papežské nunciatury v Praze, který se rozhodl strávit letošní velikonoční triduum v Litoměřicích. Během mše svatě obnovili přítomní kněží své kněžské závazky a litoměřický biskup posvětil olej katechumenů, nemocných i křížmo. Na závěr bohoslužby Mons. Silvestrini, který v České republice aktuálně zastupuje Svatého otce, pozdravil kněze a požádal, aby zůstali ve spojení s papežem Františkem, který se tolik snaží o dosažení mírové dohody mezi Ukrajinou a Ruskem a všude tam, kde jsou ve světě války a neshody. Poté, kdy litoměřický biskup Mons. Jan Baxant udělil přítomným své požehnání, pozval generální vikář Mons. Martin Davídek kněze, jáhny a jejich doprovod do budovy biskupské kurie na závěrečné agapé.

Liturgie Zeleného čtvrtku v katedrále sv. Štěpána
Ve čtvrtek večer slavil litoměřický biskup Mons. Jan Baxant spolu s věřícími v katedrále sv. Štěpána v Litoměřicích mši svatou, kterou začalo velikonoční triduum. Koncelebrantem byl již zmíněný Mons. Giuseppe Silvestrini, dále Mons. Martin Davídek, J.M. can. Jiří Hladík a děkan litoměřické farnosti u Všech Svatých J.M. can. Józef Szeliga. Při této bohoslužbě, která je připomínkou Poslední večeře Páně, omyl biskup Jan Baxant po vzoru Krista nohy dvanácti mužům, kteří představovali dvanáct apoštolů. V průbě-

KVĚTNÁ NEDĚLE

ZELENÝ ČTVRTEK

VELKÝ PÁTEK

BÍLÁ SOBOTA

NEDĚLE ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ

hu bohoslužby také utichly zvony a varhany, které se opět rozezní až o Veliké noci. Na závěr přenesl otec biskup Tělo Kristovo ze svato-stánku do zpovědní kaple, představující Getsemanskou zahradu a z obětního stolu byla odstraněna liturgická plátna a oltář zůstal „obnažen“.

Křížová cesta s litoměřickým biskupem pro rodiny s dětmi na Ostrém u Uštěku

Na Velký pátek 15. dubna 2022 se od 10 hodin konala pobožnost Křížové cesty pro rodiny s dětmi na Ostrém u Uštěku, kterou vedl litoměřický biskup Mons. Jan Baxant.

Velkopáteční obřady

Večer na Velký pátek od 18 hodin vedl biskup Mons. Jan Baxant velkopáteční obřady v katedrále sv. Štěpána v Litoměřicích. Účastníci obřadů po bohoslužbě slova, jejíž součástí byly kromě homilie i velkopáteční přímlyby, také utčili svatý Kříž, na němž trpěl Spasitel světa. Po svatém přijímání a závěrečném požehnání se pak účastníci bohoslužby v tichém rozjímání rozešli od Božího hrobu do svých domovů.

Velikonoční vigilie v litoměřické katedrále

Na Bílou sobotu 16. dubna 2022 se od 20 hodin konala v litoměřické katedrále sv. Štěpána vigilie Veliké noci, při níž oslavujeme Kristovo zmrtvýchvstání. Liturgická slavnost začala na nádvoří biskupské rezidence, kde litoměřický biskup Mons. Jan Baxant požehnal velikonoční svíci - paškál. Poté se v průvodu vydal do litoměřické katedrály, kde zazněl slavný chvalozpěv velikonoční svíce zvaný Exsultet. Během liturgie se rozezněly zvony a byla zvěstována veliká radost, totiž že Kristus vstal z mrtvých. Na závěr velikonoční vigilie pozval litoměřický biskup přítomné do své rezidence, kde se konalo velikonoční agapé. Ať v našich srdcích zní radostně: „Aleluja, Pán vstal z mrtvých, radujme se...“

Boží hod velikonoční - Slavnost Zmrtvýchvstání Páně

V neděli 17. dubna 2022 od 10 hodin předsedal litoměřický biskup Mons. Jan Baxant velikonoční liturgii - Slavnosti Zmrtvýchvstání Páně - v katedrále sv. Štěpána. Koncelebranty mše sv. byli Mons. Giuseppe Silvestrini a probošt J.M. Jiří Hladík O.Cr. Na závěr slavné mše svatě udělil otec biskup apoštolské požehnání spojené s plnomocnými odpustky. Požehnal také velikonoční pokrm a popřál všem požehnané Velikonoce.

redakce
Foto: Dominik Faustus a Martin Davídek

Oslava 90. narozenin R.D. Zdeňka Maryšky

Na Velikonoční pondělí 18. dubna 2022 v 11 hodin oslavil v Železném Brodě při mši svaté s litoměřickým biskupem Mons. Janem Baxantem osobní arciděkan R.D. Zdeněk Maryška 90 let života. Do Železného Brodu připutovalo kromě kněží také mnoho přátel pana arciděkana, aby mu pogratulovali a popřáli ještě mnoho Božích milostí a sil.

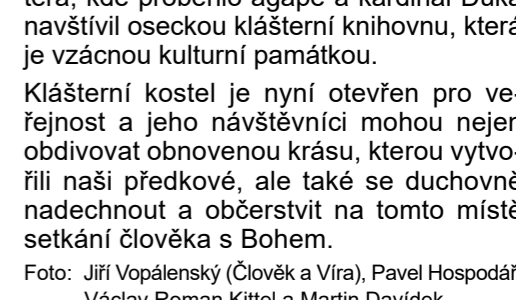
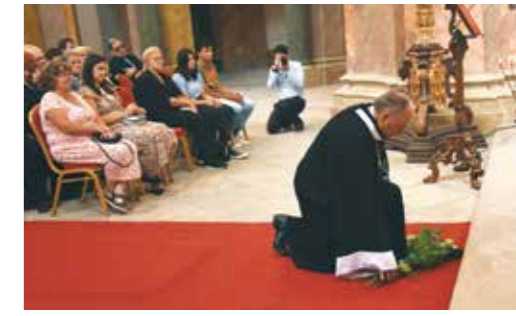
Mše svaté v kostele sv. Jakuba Většího se zúčastnil také zástupce papeže Františka Mons. Giuseppe Silvestrini, Chargé d'affaires papežské nunciatury v Praze.

Po skončení mše svaté při hostině, která se konala na místní faře, popřál otcí Maryškovi také emeritní generální vikář J.M. can. Karel Havelka, který zavzpomínal, jak oslavenci v mládí ministroval. Spolu s těmi, kteří se nemohli zúčastnit, přejeme otcí Zdeňkovi vše nejlepší a vyprošujeme Boží dary do dalších let.

Foto: Martin Davídek

SLAVNOSTNÍ OTEVŘENÍ KLÁŠTERNÍHO CHRÁMU NANEBEVZETÍ PANNY MARIE V OSEKU

V sobotu 18. června 2022 byl při děkovné mši svaté slavnostně otevřen po rozsáhlé rekonstrukci interiéru cisterciácký klášterní chrám Nanebevzetí Panny Marie v Oseku.

Hlavním celebrantem byl J. Em. kardinál Dominik Duka, homilii pronesl litoměřický biskup J. Exc. Mons. Jan Baxant. Koncelebrantem byl ostravsko-opavský biskup J. Exc. Mons. Martin David. Cisterciácký řád reprezentoval opat rakouského kláštera Heiligenkreuz J.M. Dr. Maximilian Heim O.Cist., který přicestoval i s dalšími cisterciáky. Dále byli přítomni i opat strahovského kláštera J.M. Daniel Peter Janáček, O.Praem. a emeritní strahovský opat J.M. Michael Josef Pojezdny, O.Praem. Přítomen byl také hejtman Ústeckého kraje Ing. Jan Schiller. Kromě kněží připutovala také řada významných hostů z Čech, ale i ze zahraničí, zvláště z německy mluvících zemí. Z cisterciáckého kláštera Marienstern v Horní Lužici připutovaly také řádové sestry.

Všechny hosty na začátku mše svaté přivítal správce oseckého kláštera MVDr. Jindřich Koska, který se hlavní měrou zasloužil o tuto obnovu chrámu, a také místní duchovní správce R.D. Michael-Philipp Irmer.

V závěru bohoslužby položil MVDr. Koska před oltářem květiny na hrob 48. opata oseckého kláštera J.M. Jindřicha Bernharda Thebese O.Cist. (1928-2010).

Po skončení slavnostní mše svaté byli přítomní pozváni do vnitřních prostor kláštera, kde proběhlo agapé a kardinál Duka navštívil oseckou klášterní knihovnu, která je vzácnou kulturní památkou.

Klášterní kostel je nyní otevřen pro veřejnost a jeho návštěvníci mohou nejen obdivovat obnovenou krásu, kterou vytvořili naši předkové, ale také se duchovně nadechnout a občerstvit na tomto místě setkání člověka s Bohem.

Foto: Jiří Vopálenský (Člověk a Víra), Pavel Hospodář, Václav Roman Kittel a Martin Davídek

První svaté přijímání v roce 2022

V závěru školního roku se obvykle koná v mnoha farnostech první svaté přijímání dětí, které se během roku na tuto událost připravovaly. Nebylo tomu jinak ani v tomto roce. Sice byla příprava na první svaté přijímání v začátku školního roku kvůli pandemii omezena, přesto se však mnohé děti dokázaly s pomocí rodičů, kněží i katechetů připravit.

JABLONNÉ V PODJEŠTĚDÍ - Kaple dominikánského kláštera

22. května 2022

Foto: Michal Lapka

LIBEREC-RUPRECHTICE - Kostel sv. Antonína Paduánského

29. května 2022

Foto: Martina Szabó

HEJNICE - Chrám Navštívení Panny Marie

29. května 2022

Foto: Dagmar Grobárová

LITOMĚŘICE - Kostel Všech svatých

11. června 2022

Foto: archiv farnosti

LAHOŠŤ - Kaple Panny Marie

17. června 2022

Foto: Táňa Dohnalová

MĚLNÍK - Chrám sv. Petra a Pavla

19. června 2022

Foto: archiv farnosti

DOKSANY - Kostel Narození Panny Marie

26. června 2022

Foto: archiv farnosti

Jáhenské svěcení bratra Bernarda Ondřeje Mléčky OFM

Skrze modlitbu a vkládání rukou přijal v pondělí 23. května 2022 v kostele sv. Antonína Paduánského v Liberci-Ruprechticích jáhenské svěcení bratr Mgr. Bernard Ondřej Mléčka OFM. Vysvěcen byl litoměřickým biskupem Mons. Janem Baxantem.

Bratru Bernardovi vyprošujeme hojnost Božího požehnání do jeho jáhenské služby.

Foto: Terezie Chládková

Poděkování za 50. let kněžství R.D. Rudolfa Preye

V pátek 24. června 2022 oslavil R.D. Rudolf Prey spolu s farníky z Postoloprta, Lenešic a sousedních obcí 50. výročí svého kněžského svěcení. Hlavním celebrantem slavnostní bohoslužby, která se konala v lenešickém kostele sv. Šimona a Judy, byl litoměřický biskup Mons. Jan Baxant.

Poděkovat u oltáře za kněžské jubileum otce Rudolfa přijeli do Lenešic také spolubratři kněží z okolních farností. Z Loun přijel osobní arciděkan J.M. can. Werner Horák a lounský děkan R.D. Mgr. Vít Machek. Z Postoloprta přicestoval děkan R.D. Mgr. Radim Vondráček, který Lenešice spravuje po materiální stránce a z Libochovic přijel děkan R.D. Mgr. Wojciech Szostek.

Tradice oslavovat 50 let kněžství je starodávná a kněz, který se dožil padesátého výročí svého svěcení se nazývá kněz jubilar. Tento titul se pak přidává při výčtu úřadů a titulů dotyčného kněze.

Přejeme tedy otci Rudolfovi, knězi jubilarovi, mnoho milostí od toho, který jej před 50 lety učinil svým knězem.

redakce

Foto: Jiří Vopálenský (Člověk a Víra)

14. ročník Noci kostelů se uskutečnil v pátek 10. června 2022. Do akce se v celé České republice zapojilo rekordních 1729 kostelů, kaplí a modliteben a zaznamenáno bylo více než 408 000 návštěvnických vstupů. Z toho v litoměřické diecézi více než 38 tisíc vstupů v 247 objektech.

Celorepublikově byl překonán rekord 1640 přihlášených kostelů a modliteben z roku 2019, v litoměřické diecézi byl překonán rekord z roku 2021 o 33 sakrálních objektů. Zájem byl jak ze strany pořadatelů, tak i ze strany návštěvníků, kteří se konečně po dvou letech různých omezení mohli dostavit bez roušek a v plném počtu.

Letošní Noc kostelů byla naplněna hudbou a setkáním

Motto: „Za dne ať Hospodin dává svou milost, celou NOC mu budu zpívat a chválit ho“

Litoměřická diecéze se rozkládá na území Ústeckého a Libereckého kraje, částečně Středočeského a okrajově Královéhradeckého kraje. V letošním roce byl zastoupen Ústecký kraj 148 objekty v okresech Litoměřice (39), Děčín (34), Teplice (23), Ústí nad Labem (19), Louny (18), Chomutov (12) a Most (3). V Libereckém kraji se jednalo o 68 objektů v okresech Liberec (28), Česká Lípa (18), Jablonec nad Nisou (15) a Semily (7). Ve Středočeském kraji bylo zapojeno 28 objektů v okresech Mladá Boleslav (23) a Mělník (5). Královéhradecký kraj byl zastoupen 3 objekty v okrese Jičín.

Doksany, klášterní kostel Foto: J. Zdílek Jordánek

Noc kostelů je akce ekumenická, letos se jí na severu Čech účastnilo 11 církví a denominací.

Duchcov, kostel ČČSH Foto: Miloslava Slavíková

Kromě Římskokatolické církve také Církev československá husitská, Českobratrská církev evangelická, Církev bratrská, Církev adventistů sedmého dne, Evangelická církev metodistická, Bratrská jednota baptistů, Pravoslavná církev, Jednota bratrská, Starokatolická církev a Apoštolská církev.

Návštěvníci mohli zavítat o Noci kostelů do 14 sakrálních objektů, které se akce účastnily poprvé. Mezi letošní nováčky patřil kostel sv. Jiří v Jiřikově, modlitebna sboru Církve bratrské v Litvínově, kostel Nanebevzetí Panny Marie u zám-

Konojedy, zámecký kostel Foto: Kateřina Stočesová

Zapomenout však nesmíme ani na 18 sakrálních objektů, které se účastní od roku 2010 každého ročníku. K těmto nejvytrvalejším patří

kaple sv. Jiří na zámku v Děčíně, evangelický kostel, kostel sv. Františka z Assisi a modlitebna Husova sboru v Děčíně-Podmoklech, kostel sv. Václava v Děčíně-Rozbělesích, bazilika svatého Vavřínce a svaté Zdislavy v Jablonném v Podještědí, kostel Nalezení svatého Kříže a modlitebna Českobratrské církve evangelické v Liberci, kostel sv. Bonifáce v Dolním Hanychově, kostel sv. Antonína Paduánského v Ruprechticích, katedrála sv. Štěpána a kostel Věch svatých v Litoměřicích, kostel sv. Martina a Navštívení Panny Marie v Liběšicích, Mírový kostel ČČSH v Lovosicích, kostel sv. Mikuláše a kostel ČČSH v Lounech, kostel sv. Jana Křtitele v Teplicích a kostel sv. Archanděla Michaela ve Smržovce v Jizerských horách.

Louny, kostel sv. Mikuláše Foto: Jiří Vopálenský

Tematicky se Noc kostelů připojila k Mezinárodnímu roku skla vyhlášenému UNESCO a k osobě Jana Ámose Komenského, jehož život a dílo se připomíná poslední tři roky díky kulatým výročí jeho narození a úmrtí.

Stále žijou sklářskou tradici v Libereckém kraji návštěvníkům připomněli výstavou a ukázkami výroby skla v Křišťálovém chrámu v Kunraticích u Cvikova nebo v nedalekém Kamenickém Šenově, kde byl otevřen kostel i sklářské muzeum. Zajímavé překva-

Jítrava, skleněný oltář Foto: Michal Olekšák

pení v podobě zdobného skleněného oltáře odhalili v Jítravě. Pestrobarevné okenní vitráže si návštěvníci Noci kostelů mohli prohlížet nejen na Liberecku, ale i v dalších krajích České republiky.

Během akce byla k dispozici programová brožura Noci kostelů, stylizovaná karetní hra „Vikariátní kvarteto kostelů a kaplí“ a také tradiční zápalky s datem a logem události.

Litoměřice, zápalky pro hasiče Foto: Martin Davídek

Vzhledem k tomu, že Litoměřice v den, kdy probíhala Noc kostelů, hostily také celorepublikové setkání hasičů (včetně Floriánské mše v katedrále sv. Štěpána), byly právě tyto zápalky vítanou památkou pro návštěvníky obou událostí.

V letošním roce bylo mottem Noci kostelů „Za dne ať Hospodin dává svou milost, celou NOC mu budu zpívat a chválit ho“ a skutečně v mnoha chrámech zazníval zpěv a hudební vystoupení v různých podobách. Zpívali nejmladší, žáci uměleckých škol, zpěváci, farní sbory a další hudební uskupení profesionální i amatérská. Do večerní atmosféry se nesl z mnoha

chrámů barevný zvuk varhan, někde i dalších soudobých či historických nástrojů. Programy byly připravené také pro děti, od výtvarných dílniček až po poznávací vědomostní hry. Výstavy, přednášky z historie, promítání, výstup na věž ke zvonům, rozhovor s duchovním, ztišení, zapálení svíčky za blízké, nakonec společná modlitba za příslušné místo i svět. Kromě pestré směsice programů však Noc kostelů přinesla to nejdůležitější: **SETKÁNÍ s lidmi a kulturou křesťanského prostředí.**

Terezín, kostel Vzkříšení Páně Foto: Karel Horák

Jak probíhala Noc kostelů na různých místech litoměřické diecéze je možné vidět ve fotogalerii na webu: dltm.cz/fotogalerie-noci-kostelu-2022

Chomutov, kostel sv. Ignáce Foto: Helena Čermáková

Závěrem zbývá ze srdce poděkovat za práci, obětavost, kreativitu a vytrvalost všem duchovním správcům, pořadatelům, organizátorům, zastupitelům měst a obcí, všem těm, kteří se na přípravě a průběhu letošní Noci kostelů podíleli.

Velemín, pro každého něco... Foto: Dominik Faustus

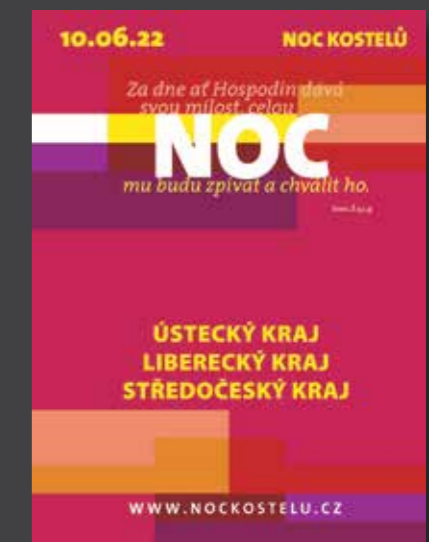
V neposlední řadě děkujeme všem návštěvníkům Noci kostelů, kteří jsou spoluvůdci krásných zážitků a bez nich by celá akce postrádala smysl. Během již tradičního večera dochází k vzácnému sdílení, pochopení a mnoha inspiracím pro všechny zúčastněné strany.

Velké poděkování náleží také těm, kteří projekt Noci kostelů 2022 podpořili svou záštitou a finanční podporou, z nichž nesmíme zapomenout zvláště na litoměřického biskupa Mons. Jana Baxanta, hejtmana Libereckého kraje Martina Půtu, Ministerstvo kultury ČR, Liberecký kraj a Destinační agenturu České středohoří.

Těšíme se na příští rok, ve kterém proběhne **Noc kostelů v pátek 2. června 2023.**

Milena Davidková
koordinátorka Noci kostelů
pro litoměřickou diecézi

WWW.NOCKOSTELU.CZ

NOC KOSTELŮ 2022

JABLONEC NAD NISOU Foto: Miloslav Rejha

TEPLICKO Foto: Petr Macek - macekfoceni.cz

KONOJEDY Foto: archiv Kateřiny Štočesové

MIMOŇ Foto: Šimon Marušiák

CHOMUTOV Foto: Jana Mračníková

BLATNO Foto: Iveta Houřová

VELKÉ ŽERNOSEKY Foto: Jaroslava Růfusová

SMRŽOVKA V JIZERSKÝCH HORÁCH Foto: Martin Jakoubek

LOVOŠICE Foto: Dominik Faustus

LIBEREC-RUPRECHTICE Foto: Filip Novák

DĚTRICHOV Foto: Lucie Šantrochová

ŽANDOV Foto: Jana Chadimová (Člověk a Víra)

MEDVĚDICE Foto: Mario Böhme

VALKĚŘICE Foto: Robert Blanda

BÍLÝ POTOK Foto: Pavel Šercl

MALÁ VELEŇ-JEDLKA Foto: Jaroslav Dostál

KONOJEDY Foto: Kateřina Štočesová

LIBEŠICE U LITOMĚŘIC Foto: Alena Knobová

LITOMĚŘICE Foto: Marie Mazancová

TEPLICKO Foto: Petr Macek - macekfoceni.cz

LOUNY Foto: Jiří Vopálenský

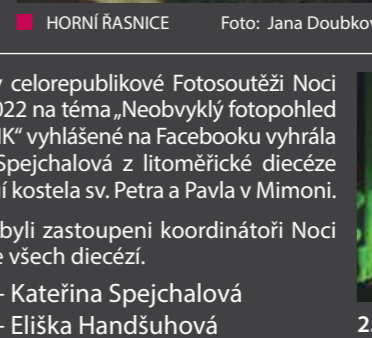
HORNÍ POLICE Foto: Jana Chadimová (Člověk a Víra)

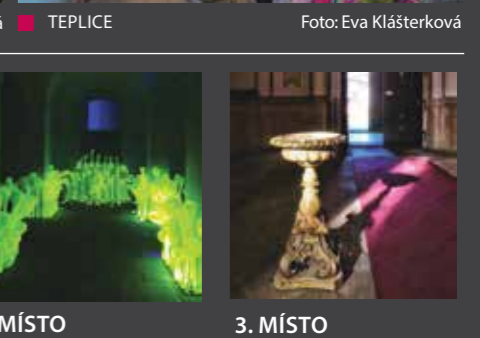
TŘEBENICE Foto: Dominik Faustus

HORNÍ ŘASNICE Foto: Jana Doubková

TEPLICE Foto: Eva Klášterková

TEPLICE Foto: Eva Klášterková

1. MÍSTO

1. místo v celorepublikové Fotosoutěži Noci kostelů 2022 na téma „Neobvyklý fotopohled z letošní NK“ vyhlášené na Facebooku vyhrála Kateřina Spejchalová z litoměřické diecéze s fotografií kostela sv. Petra a Pavla v Mimoně.

V porotě byli zastoupeni koordinátoři Noci kostelů ze všech diecézí.

1. místo - Kateřina Spejchalová
2. místo - Eliška Handšuhová
3. místo - Klára Hášová

2. MÍSTO

Oceněným gratulujeme a všem, kdo se do soutěže také zapojili, děkujeme.

3. MÍSTO

www.nockostelu.cz

Projekt NOC KOSTELŮ 2022 se uskutečnil za finanční podpory Ministerstva kultury ČR, Libereckého kraje a Biskupství litoměřického

